

[Flemming Jensen.]

grunde begrænser mulighederne for optagelse i børnehaveklasserne til de børn, der er fyldt 5 år ved skoleårets begyndelse. Det kan vi acceptere.

I snart mange år har jeg været karaktergiver, og det er i visse kredse noget meget stygt. Jeg må også sige, at som karaktergiver var det med nogen nervøsitet, jeg så den præstation, ministeren lagde for os. Men jeg erkender, at præstationen er blevet bedre, og derfor kan det konservative folkeparti anbefale lovforslaget i den form, det nu får. Det er ikke til 13 — det er der meget få der får — men det er til „jævnt tilfredsstillende“, og det er i hvert fald bestået. Det følger heraf, at selv om vi forstår argumentationen i mindretallets ændringsforslag, må vi anbefale at sige nej til det.

Holger Hansen: Jeg ved ikke rigtig, med hvilket hjerte ministeren tager den „jævnt tilfredsstillende“ ros, som den tidligere ordfører nu gav ham. Jeg ser mig ikke i stand til at følge ham, bortset naturligvis fra de ændringsforslag, som vi i betænkningen har givet til kende at vi gerne vil stemme for.

Om ændringsforslag nr. 1 vil jeg gerne sige, at venstre med glæde medvirker til, at man lokalt kan fastlægge en ugentlig time til særlige opgaver. Men jeg blev lidt forbavset over at høre den konservative ordfører for et øjeblik siden sige, at det var en af de ting, som gjorde det lettere for det konservative folkeparti at gå med til det foreliggende lovforslag, idet der hermed skulle løses nogle skolepsykologiske problemer. Det blev jeg lidt overrasket over at høre. Det er nemlig nærmest min opfattelse på baggrund af de forhandlinger, vi har ført i udvalget, at „klassens time“, for at tale i det moderne sprog, som er betinget som nudansk, skulle være en slags miljø- eller klimatime, hvor man skulle forsøge på at klare nogle af de problemer, som i øvrigt bør klares også i andre timer. Når jeg siger, at vi gerne medvirker til dette ændringsforslag, er det også, fordi man lokalt kan tage stilling til, hvorvidt en sådan time på den enkelte skole ønskes eller ikke ønskes. Man stiller altså her de lokale skolemyndigheder frit.

Om de øvrige af ministeren stillede ændringsforslag skal jeg henvise til betænkningen. De af udvalget stillede ændringsforslag

er også efter vor opfattelse afgjorte forbedringer af lovforslaget. Vi finder det rigtigt, at det bliver skolenævnet, der efter forældrenes anmodning kan fritage en elev fra undervisningspligten. Det er efter vor mening det rigtige sted at lægge en sådan afgørelse. Skolenævnet er dog det nærmeste sted, hvor man har den bedste forudsætning for at træffe den for eleven rigtige afgørelse.

Vi er i venstre glade for, at ministeren har meddelt at ville sikre en forhøjelse af statsstøtten til efterskoleelever. Vi har hele tiden været af den opfattelse, at skulle valgmuligheden mellem folkeskolen og efterskolen være reel, måtte der sammen med forlængelsen af undervisningspligten pålægges kommunerne en forpligtelse til at sikre, at denne valgfrihed også blev reel ved, at kommunen betalte for et barns efterskoleophold minus et passende beløb, man kunne sige et beløb svarende til sparet hjemmeforbrug. Vi har ikke lagt os fast på nøjagtig denne udformning, men har peget på, at det kunne være en hensigtsmæssig måde at løse dette problem på. Vi må acceptere, at en sådan ordning næppe lader sig gennemføre for det kommende skoleår, men det problem løses for ministeren, hvis han vil anbefale at stemme for det ændringsforslag, som vi sammen med det radikale venstres medlemmer af udvalget har stillet. Jeg håber naturligvis, han vil, men hvis ikke, erkender vi, at ministeren behøver tid til at forhandle disse spørgsmål med kommunerne.

Jeg vil godt gøre den bemærkning til hr. Bent Sørensen, der for et øjeblik siden strejfedede det samme problemkompleks, at jeg ligesom fornemmede en afstandtagen fra nogle af disse tanker, ihvorvel hr. Bent Sørensen til slut sagde, at han da ikke tog afstand fra ordene i betænkningen. Nej, det vil jeg sandelig ikke håbe hr. Bent Sørensen gør. Det var mit indtryk, at vi i udvalget var enige om det ønskværdige i, at denne reelle ligestilling for 8. og 9. år blev gennemført, og at vi derfor har henstillet i enighed til undervisningsministeren at skabe muligheden for en sådan reel ligestilling. På hvilken måde det skal gøres, har vi foreløbig overladt til ministeren at udfinde, og jeg synes ikke, vi her ved denne andenbehandling skal låse ministeren fast. Jeg har peget på, hvilke retningslinjer vi kunne finde ønskværdige, men jeg ønsker ikke på mit partis